

tage det, vi kunde faa, i Stedet for at forlange alt og intet faa; men jeg siger, at jeg kan ikke øjne nogen Fordel ved, hvad der her hydes, men jeg øjner kun Udstig til, at vi i lang Tid blive umyndiggjorte paa det kommunale Omraade, for lang Tid lægge Bestyrelsen af de kommunale Anliggender i Kjøbenhavn i Hænderne paa de 6,000 højstbesatte. Det blev udviklet fra mange Sider i Fjor — og det kan ikke benægtes af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, det staar fast — at dette vil blive Resultatet af, hvad de Herrer foreslaa her. Der er ingen Grund til nu at nøjes med Forholdstalsvalgmaaden, selv om der ikke bliver 2 Valgkredse, thi nu har den kommunale Opposition faaet Repræsentanter ind i Borgerrepræsentationen, og vi haabe, at den vil faa flere. Hvorfor skulde vi da nøjes med at faa Forholdstalsvalgmaaden nu, da der ingen Grund er dertil? Nu have vi faaet Medlemmer ind i Borgerrepræsentationen, der kunne tale for vore Interesser, og vi ville, som sagt, forhaabentlig faa flere, og derfor ønske vi ikke nu at nøjes med at faa Forholdstalsvalg indført. I det mindste tror jeg, at det er den almindelige Mening hos den kjøbenhavnske Opposition. Vi mene, at det er vor Ret at faa noget mere, hvilket i øvrigt er i Lighed med de øvrige Skatteborgere omkring i Landet. Jeg tror ikke, at man vil slaa sig til No hermed. Dersom det skulde vise sig, at der er nogen Tilbøjelighed til at gaa ind paa at give os Forholdstalsvalg alene uden at udvide Valgretten til alle Skatteborgere, bliver det et Spørgsmaal, om ikke den kjøbenhavnske Skatteborger vil raisonnere som faa, at det er en Indskrænkning af hans Valgret, at det er en Uret, man begaar imod ham, og det vil bidrage til, at han vil rejse sig hyderligere mod det Regimente, der i saa lang Tid har forholdt ham Retten til at øve Indflydelse paa Kjøbenhavns Styrelse.

C. Sage: Det er en bekendt Sag, at ved at give sig til at granske historiske Dokumenter, naa de lærde ofte til meget forvansende Resultater, men jeg tror ganske jærlig, at den Granskning, der under Forhandlingen her i Tinget foregaar af, hvad der er sagt ved tidligere Lejligheder, eller af

Udvalgsbetænkninger, meget hyppigt fører til Resultater, som ere i ikke ringe Grad misvisende. Naar den ærede Minister har fremdraget et tidligere Udvalgs Udtalelser om denne Sag, kunde jeg have ønsket, at den ærede Minister vilde have ladet sin Tanke glide tilbage til, hvorledes hele denne Sag er kommen til at foreligge her i Tinget. Han vilde da erindre, at Anledningen var den, at 3 Medlemmer, nemlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier), det daværende Medlem fra Bælum (Bing) og jeg havde indbragt her i Tinget Forslag om en ny Ordning af Borgerrepræsentantvalgene. I dette Forslag foreslog vi, at Valgretten skulde udvides til alle, der vare ansatte til at svare Indkomsskat, og at der paa Basis deraf skulde indføres Forholdstalsvalg. Det var den Ordning, som vi i og for sig fandt retsfærdigt, og som efter vor Opfattelse ikke kunde antages i nogen Henseende at indeholde Fare for Byens kommunale Udvikling. Men dette Forslag mødte den stærkeste og allerbestemteste Modstand saavel fra den ærede Ministers Side som fra dette Tingets Højre. Man hævdede paa det bestemteste, at man ikke vilde gaa med til Indførelse af Forholdstalsvalg paa Basis af den nu bestaaende Valgret, end sige da, naar man udvidede Valgretten til alle, der svare Indkomsskat. Under Forhandlingerne i Udvalget blev da den Udvej bragt paa Bane, om man mulig kunde enes om at udvide Valgretten endogaa betydelig ud over det, at den omfattede alle dem, der svare Indkomsskat, mod at man da til Gengæld gif til en Deling af Valgerne i to Klasser, og til at gaa ind paa en saadan Ordning, der efter Omstændighederne maatte siges at være en Fordel for dem, der hidtil have været uden Stemmeret og uden Repræsentation, viste der sig ganske vist i Udvalget ikke ringe Tilbøjelighed. Men den ærede Minister maa ikke glemme, at det principale Standpunkt for Oppositionen her i Tinget har været Forholdstalsvalg uden Deling af Valgerne i to Klasser, og at det kun var, fordi vi den Gang stod under Indtryk af, at man maaste hellere maatte bekvemme sig til at tage noget, for dog at faa noget, at der overhovedet viste sig Tilbøjelighed til at gaa ind paa en saadan